

community

The New Apostolic Church around the world

02/2019/AI

Për vizitë në Indonezi

Editoriali: Të mos braktisim
premtimin

Shërbesa fetare: Të pasur
në Krisht

Mësimi kishtar: Kisha e
Krishtit

New Apostolic Church
International

Mos e braktisni premtimin

Të dashur vëllezër e motra,

Perëndia na ka dhënë një premtim: Ai do të na bekojë! Le ta dallojmë mirë këtë bekim dhe le ta ndajmë atë me të tjerët. Ne nuk duhet të heqim dorë nga ky premtim.

Njohja e bekimit hyjnor: Perëndia na jep gjithshka që na nevojitet për të fituar shpëtimin, çlirimin tonë të përjetshëm. Ai u mundëson njerëzve për të qenë përjetësisht pranë tij. Ky është bekimi i tij: Pasuria e tij dhe së fundi bashkimin e përhershëm me të.

Ta ndash me të tjerët bekimin hyjnor: Perëndia na jep neve, me qëllim që edhe ne t'u japim të tjerëve. Ne dëshërojmë ta ndajmë me të tjerët këtë pasuri hyjnore – që sot në jetën tonë dhe më vonë edhe në mbretërinë e Perëndisë. Është dëshira jonë, që njerëzit të mund të vijnë pranë Perëndisë.

Është në dorën tonë që ta ruajmë këtë premtim dhe t'ua transmetojmë atë fëmijëve dhe të afërmëve tanë: „Ki besim tek Zoti! Ai don të të bekojë!“

E dashur motër, i dashur vëlla! Mbetet në dorën e tyre pastaj, që ata ta njohin dhe ta ndajmë atë besim me të tjerët. Mos pushoni ju lutem së njohuri këtë bekim hyjnor dhe mos pushoni së foluri me të tjerët rreth tij!

Foto: NAC International

Nëse i mbetemi besnik Jezusit, ai na bekon dhe na bën burim bekimi për të tjerët. Mbetet dëshira më e madhe e zemrës sime, që ne premtimin e tij t'ua transmetojmë edhe brezave që do të vijnë.

Juaji

Jean-Luc Schneider

Apostuli kryesor Jean-Luc Schneider mbajti një shërbesë fetare të dielën më 6 janar 2019 me motrat e vëllezërit të besimit në kishën në Bern-Ostermundigen (Zvicër). Ai u shoqërua nga apostuli i distriktit Jürg Zbinden (Zvizër), apostuli Manuel Luiz (Portugali), apostuli Uli Falk (Gjermani) si dhe nga apostujt dhe bishopët nga Zvicra.

Foto: Jonas Spengler dhe Marc Genoux

1 Korintasve 1,5–7

„..., sepse në atë ju u bëtë të pasur në të gjitha, në çdo fjalë dhe në çdo njohuri, sikurse dëshmimi i Krishtit që u vërtetua ndër ju, kaq sa nuk ju mungon asnjë dhunti, ndërsa prisni zbulësën e Zotit tonë Jezu Krishtit.“

Të pasur në Krisht

Të dashur motra e vëllezër! Është një fillim i bukur që ne, që në të dielën e parë të këtij viti, bashkohemi për të lëvduar dhe lavdëruar Zotin, ashtu siç e kënduan aq bukur edhe fëmijët. Me anë të kësaj ne pohojmë besimin tonë ndaj Perëndisë së plotfuqishme. Të bën mirë ta fillosh vitin me dije dhe besim: Perëndia është ende i gjithë pushtetshmi. Në këtë vit nuk do të ndodhë asgjë që mund të pengonte në çfarëdolloj mënyre planin e tij të shpëtimit. Ai do të kujdeset për atë, që ta vazhdojë pa pengesa planin e tij shpëtues. Ai është Perëndia i dashurisë, dhe plani i tij është që të çojë, mua dhe ty, si dhe shumë njerëz të tjerë që duan, drejt bashkimit me të. Perëndia është pafundësisht i pasur në dashuri dhe mirësi. Ai dëshiron që t'i ndihmojë

të gjithë njerëzit. Ai dëshiron që t'i çojë të gjithë njerëzit në bashkimin me të. Madhështia e tij i tejkalon të gjitha ato që ne mund të përfytyrojmë. Pasi Perëndia është kaq i pasur në madhësinë e tij, i pasur në dashuri dhe mirësi, ai dëshiron që ne të gjithë të kemi pjesë në pasurinë e tij. Ky është qëllimi i tij. Ai e ka krijuar njeriun për të jetuar në bashkimin e përsosur me të. Ai kujdeset për atë që, çdo njeri ta ketë mundësinë të marrë pjesë në pasurisë së tij. Kjo varet vetëm prej njeriut vetë, nëse ai e do këtë ose jo.

Motoja jonë e vitit: Të pasur në Krisht! Ne duam pasurinë e Perëndisë. Ne duam të bëhemi të pasur në Perëndinë. Në mënyrë që të pasurohemi në Perëndinë, në mënyrë që ta marrim pasurinë e tij, ai e ka shtruar rrugën e tij. Nuk ekzistojnë 200 rrugë, ekziston vetëm njëra. Kjo rrugë quhet Jezu Krishti. Biri i Perëndisë erdhi në tokë dhe u bë njeri. Ai u bë njësoj me njerëzit, që t'ju zbulonte atyre, se kush është dhe si është në fakt Perëndia, se çfarë qëllimi ka dhe sa afër është. Përmes vdekjes së tij flijuese dhe ringjalljes së tij ai përgatiti rrugën, me qëllim që njerëzit të mund të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë: Nëse më ndiqni pas mua, ju mund të pasuroheni në Perëndinë dhe ta fitoni këtë pasuri. Pasuria e Perëndisë është mirësia hyjnore dhe pasuria hyjnore. Kjo varet vetëm prej nesh – a dëshirojmë ne të pasurohemi?

Ne duam që të merremi me moton vjetore: Si mund të pasurohemi në Perëndinë? Nga se përbëhet kjo pasuri në Krisht? Si mund ta ndajmë ne këtë pasuri? Dëshira ime është që kjo temë të përfshihet gjithmonë në predikim – edhe nëse nuk qëndron tek mendimet udhëzuese. Ajo duhet të përfshihet në predikim, me qëllim që bashkësia dhe motrat e vëllezërit të merren me të. Shpirti i shenjtë do t'ju zgjojë motrave e vëllezërve shumë mendime, në rrethin e të rinjve, tek fëmijët, që ndihmojnë pastaj për të forcuar vullnetin që: Po, unë dua të pasurohem në Krisht!

Por si mund të pasurohemi ne në Krisht? Kushti i parë është, që ne të besojmë në Krishtin! Pa këtë nuk bëhet. Ekziston vetëm një rrugë për të arritur tek Perëndia. Kjo rrugë e vetme është Jezu Krishti dhe ne duhet që të besojmë tek ai. Pali këtu thotë, që predikimi i Krishtit duhet të bëhet i fortë brënda nesh. Ne besojmë në Jezu Krisht, në mishërimin e Jezu Krishtit, në vdekjen sakrifikuese dhe në ringjalljen e tij. Ne besojmë në premtimin e tij: Unë do të vijë përsëri për t'ju marrë drejt vetes. Ne besojmë në mësimet dhe ungjillin e tij. Kjo është e vërteta dhe rruga për t'u shpëtuar. Kjo është rruga për të ardhur tek Perëndia dhe për t'i pëlqyer

atij – këtë besojmë ne! Ky besim nuk mund të merret vetëm si një „për të qenë i vërtetë“. Biri i Perëndisë u bë njeri, ai vdiq dhe u ringjall, unë jam i krishterë, këtë besoj unë. Unë besoj se Biri i Perëndisë do të vijë dikur përsëri, unë besoj në ungjillin dhe në fjalën e Perëndisë. Një thjesht „e të mbajturit për e vërtetë“ nuk na bën të pasur. Edhe vizita e shërbesës fetare, një besim tradicional, që je apostolik i ri dhe shkon në kishën apostolike të re, nuk mjafton për t'u bërë i pasur. Ky predikim për Jezu Krishtin duhet të jetë i fortë, që do të thotë se besimi në Jezu Krishtin duhet të kthehet në një forcë brënda nesh, duhet të jetojë ndër ne. Ky besim duhet të jetë nxitja se: Po, ne duam të shkojmë drejt Jezu Krishtit, ne duam të veprojmë sipas vullnetit të tij. Ne duam të bëhemi ashtu siç është ai. Le të jetojmë në Jezu Krishtin. Ne dëshirojmë të jemi të entuziasmuar, që Biri i Perëndisë u bë njeri për ne, që ai mposhti vdekjen dhe

Ne dëshirojmë t'i shërbejmë Perëndisë – secili në vendin e tij.

djallin, që shkoi si qenia e parë njerëzore në qiell me trupin e ringjallur. Ne dëshirojmë të jemi të entuziasmuar prej premtimit të tij: Unë do të vijë përsëri dhe ju do të mund të jeni pastaj me mua. Ne dëshirojmë që të jemi të bindur prej mësimet dhe ungjillit. Ky

predikim prej Jezu Krishtit duhet të jetë i fortë brënda nesh, përndryshe nuk mund të bëhemi dot të pasur në Perëndinë. Le të kujdesemi gjithmonë për atë që Jezu Krishti të kthehet në një forcë në zemrat tona. Pavarësisht të gjitha atyre që përjetojmë, pavarësisht gjithshkaje që na ofron bota, ne nuk duam të harrojmë se: Perëndia u bë njeri. Ai vdiq për ne, ai ishte i pari që shkoi në qiell, ai do të vijë përsëri. Kjo duhet të shkaktojë ngazëllim brënda nesh – kjo duhet të digjet brënda nesh.

Pali thotë: Perëndia u bë i varfër, me qëllim që ne të mund të bëhemi të pasur. Ai u bë një njeri i varfër, që ne të mund të pasurohemi. Ai e ka bërë veten të varfër, në mënyrë që ne të bëhemi të pasur. Çfarë duhet të bëjmë ne për t'u pasuar në Perëndinë? Jezusi ka thënë që në fillim të predikimit mbi mal: të bekuar janë ata që janë të varfër shpirtërisht, atyre iu përket mbretëria qiellore. Ky ishte atëherë elementi i parë i predikimit të tij. I varfër në shpirt nuk do të thotë se ne duhet të jemi budallenj. Por si mund të bëhemi të varfër në shpirt? I varfër në shpirt është ai, i cili është shumë i përlulur, me qëllim që të jetë krejtësisht i bindur. Ai nuk ecën sipas vullnetit të tij, porse sipas vullnetit të Perëndisë. Për të urdhëresat e Perëndisë janë gjëja më e mirë, që ekziston. Ai e formon jetën e tij sipas tyre dhe mbetet gjithnjë i bindur. Për shumicën e njerëzve është një kërkesë e tepërt. Ata mendojnë se duhet të vendosin vetë, kur janë të përshtatshme urdhëresat e kur jo ose kur mund të jenë të

nevojshme apo jo. Një njeri i tillë është disi i varfër nga ana shpirtërore, ai nuk mund të bekohet apo të pasurohet në shpirt. I binduri, i përluluri, i varfëri në shpirt, pra, thotë: Perëndia e di më mirë – unë po i përmbahem urdhëresave, çfarëdo që të ndodhë, kjo është për mua rruga më e mirë. Ai është i varfër në shpirt. Ne duhet të varfërohemi dhe të përulemi apo të jemi të bindur, me qëllim që të pasurohemi. Një aspekt tjetër është: Jezusi nuk erdhi, për t'i shërbyer atij, ai erdhi për të na shërbyer neve. Ai u përlul dhe na shërbeu. Për t'u bërë të pasur, ne duhet të punojmë dhe t'i shërbejmë Perëndisë. Jezusi ka folur shumë për punën: Nëse dëshëron të bëhesh i pasur në Perëndi, duhet të shërbesh, duhet të përpiqesh e të punosh. Për këtë janë dhënë shembuj të shumtë: groshët, shumëfishimi, puna në vreshtari. Jezusi ka folur shumë rreth kësaj teme. Ti nuk e meriton dot shpëtimin, çlirimin tënd, por ti duhesh të punosh, ti duhet të përpiqesh shumë – përndryshe nuk mund të pasurohesh. Nëse ne duam të pasurohemi këtë vit, atëhere duhet të punojmë, duhet të përpiqemi, për të arritur diçka. Ne duam t'i shërbejmë Zotit – secili në vendin e tij.

Shembëlltyra e groshëve (qindarkave) është shumë interesante: Zotnia i dha njërit pesë grosh, tjetrit dy, dhe të fundit një. Përse vendosi ai kështu? Ai që mori pesë punoi dhe u kthye edhe me pesë të tjera. Ai me dy punoi gjithashtu dhe u kthye po me dy të tjera. Ndërsa ai me një e fsheu thellë në tokë, qe dembel dhe nuk bëri asgjë dhe në fund nuk fitoi asgjë. Ata që u kthyen me dhjetë dhe me

katër groshë morën të njëjtin shpërblim. Jezusi donte të tregonte, që shpërblimi nuk ka të bëjë me rezultatin, por me punën e bërë.

Ka bashkësi që janë të mëdha, të gjalla, ato shijojnë një sistem mësimi të mrekullueshëm, ishin të informuara mirë dhe të shkolluara në besim, ato kanë një korr të madh, bëjnë muzikë. Janë apostolikë të rinj tashmë në gjeneratën e tretë dhe kanë fituar shumë. Tjetri ka marrë vulën pardje, bën pjesë në një bashkësi të vogël me katër anëtarë. Ata kanë një prift jo të shkolluar nga ana teologjike, por që jep maksimumin, por nuk merr vesh dhe aq shumë nga bibla. Perëndia nuk pret këtu të njëjtin rezultat. Prej atij që jep shumë, pritet shumë. Nëse ai ka dhënë më pak për ndonjë arsye, prej tij Perëndia pret më pak. Por ai pret nga të gjithë, që të punojnë intensivisht. Le të punojmë intensivisht për shpëtimin, për çlirimin e shpirtit tonë, le t'i shërbejmë

intensivisht Perëndisë, ky është prioriteti ynë, shpëtimi shpirtëror – shërbimi ndaj Zotit, ky është edhe prioriteti i jetës sonë. Kush është kaq i varfër, kush shërben kështu, ai mund të bëhet i pasur në Jezu Krishtin.

E si mund të bëhemi akoma të pasur? Ka mundësi të shumta. Për shembull askush nuk mund të bekojë vetveten. Kjo nuk është e mundur, kështu shkruhet edhe tek katekizmi ynë dhe është një dëshimim, një pohim i krishterë. Për të marrë një bekim, njeriu ka nevojë për shërbyesit, të cilët zoti i ka thirrur dhe dërguar për të na transmetuar neve bekimin. Këta janë ata vëllezër të emëruar administrate, të cilët mbajnë shërbesën fetare dhe që dhurojnë bekimet. Një shembull: Vejusha së bashku me dy djemtë e saj kishin borxhe të mëdha. Burri i kish vdekur, ajo qe në një situatë shumë të vështirë. Profeti Elia iu afrua dhe i tha: Unë mund të të ndihmoj. Çfarë ke në shtëpi? Ajo i tha se kishte vetëm një poçe me vaj. Ai iu përgjigj: Shko te të gjithë komshinjtë

dhe mblidh të gjitha poçet, aq sa të mundesh, dhe hidhju të gjithave vaj nga poçja jote. Ajo shkoi tek komshinjtë, mori sa mundi të mblidhte dhe filloi të mbushte poçet, aq sa nuk mbeti asnjë bosh dhe nuk pati më vaj. Më vonë e shiti vajin dhe mundi të shpëtonte veten nga ajo situatë e rëndë. Po të kishte thënë se nuk e dinte a do të ishin të pastra poçet e komshinjtë apo kjo nuk qenka e bukur për t'u parë, atëherë do të kishte mbledhur shumë më pak vaj. Ajo përdori edhe poçe, mbajtëse që nuk i përkisnin shtëpisë së saj.

Shërbimi ndaj Zotit, ky është prioriteti i jetës sonë.

Të dashur motra e vëllezër, ne nuk mund të presim që Perëndia ynë i dashur të na dërgojë gjithnjë vëllezër administrate, të cilët janë me të vërtetë njëlloj siç i kemi imagjinuar ne. Le t'i pranojmë e t'i marrim ata që Perëndia na jep. Sa më shumë t'i pranojmë, aq më shumë bekim do të marrim. Në këtë mënyrë do të pasurohemi. Le të kemi një besim të thellë, le të jemi të dëgjueshëm, kjo është rruga për t'u bërë të pasur. Le të pranojmë ata vëllezër që Zoti na dërgon.

Ne dëshërojmë ta dëshmojmë mirënjohjen tonë dhe besimin që kemi ndaj Perëndisë nëpërmjet sakrificës sonë. Kjo është gjithnjë edhe tema e Biblës – i pasur është ai, i cili është besnik në sakrificë. Këtu nuk bëhet fjalë për financën e kishës mbarë botërore. Bëhet fjalë që ne sakrificën ta bëjmë si shenjë mirënjohje dhe besimi ndaj Perëndisë. Kush është i varfër në shpirt, ai e di se: nuk kam merituar asgjë vetë – gjithshka që kam, e kam fituar nga mëshira e Zotit. Kjo është mëshira e Perëndisë, prandaj i jam mirënjohës, dhe sakrifica është shprehje e mirënjohjes sime. I varfri në shpirt thotë: I dashur Perëndi, unë po të jap pjesën që të takon dhe e di se: Ti do të kujdesesh për mua; ti do të më japësh atë gjë, që më nevojitet. Le të sjellim sakrificën tonë. Nuk ka të bëjë vetëm me lekun dhe financën. Sakrifica është shenjë e mirënjohjes, e besimit tonë ndaj Perëndisë. Perëndia na ka premtuar: Kush sakrifikon, do të bekohet, pasi ai bekon me të vërtete këtë qëndrim të zemrës sonë – jo lekun. Qëndrimi i zemrës, varfëria shpirtërore, gjithshka vjen nga ti – për këtë të jam mirënjohës. Ti je ai që kujdesesh për ne dhe unë kam besim tek ti.

Le të pasurohemi në Krisht. Për këtë neve duhet të shenjtërohemi, të bëhemi të natyrshëm dhe duhet të heqim dorë nga gjithshka që nuk i pëlqen Perëndisë. Zoti Jezus thoshte: Ai që dëshëron të më ndjekë pas, duhet të mohojë

veten. Ne kemi shpesh mendime që nuk janë as të gabuara e as të këqija, por që nuk puqen aspak me të Jezu Krishtit. Qëndrimet e zemrës sonë, ndoshta tradita, e ku di unë çfarë – ato thjesht nuk puqen me Ungjillin. Ne nuk duam të diskutojmë gjatë rreth asaj, se çfarë është e drejtë e çfarë jo. Ne duhet t'i largojmë ato, pasi nuk puqen me Jezu Krishtin. Në këtë mënyrë do të pasurohemi në Jezu Krishtin.

Çfarë do të thotë atëhere i pasur në Krisht? Mund të numëronim shumë gjëra. Diçka është shumë e rëndësishme: Pali flet këtu se: Është njohuria: Ne e dimë se çfarë ka në plan Zoti. Njerëzit dëshërojnë patjetër të dinë në gjithë botën e madhe, se çfarë do të ndodhë. Çfarë po përgatitet? Çfarë fshihet pas kësaj? Njerëzit harxhojnë lekë për të qenë të informuar. Lekë për gazeta, reportazhe e kështu me rradhë. Ne e dimë se çfarë do të ndodhë: Perëndia do të krijojë një planet tjetër. Fundi është bashkimi i përhershëm me Perëndinë në Krijimin e ri. Perëndia do të përpiket të marrë drejt tij të gjithë njerëzit që duan të jenë me të. E ardhmja e afërt është rikthimi i Zotit. Unë e di me saktësi se çfarë plani ka zoti për mua. Unë nuk di çdo rrugë apo çdo qoshe; por unë e di rrugën dhe e di, se ku të çon ajo. Kush beson me të vërtetë tek kjo gjë, ai është i pasur. Natyrisht ne nuk gëzojmë që do të vdesim apo kur na vdes dikush. Por ne e dimë për çfarë bëhet fjalë dhe se çfarë do të bëjë Zoti. Kjo

është një pasuri e madhe, të cilën shpesh e nënvlerësojmë. Ne e dimë se Perëndia ynë ka gjithshka në dorë. Ai që ka një besim kaq të fortë, ai që është i varfër në shpirt, ai e ka këtë pasuri e dituri.

Një tjetër pasuri, të cilën nuk e paguan dot është fakti se: Ne e dimë se na duan. Secili prej nesh duhet pa kushte dhe mund të thotë: Unë e di se dikush më do, është Perëndia im – edhe kur unë ndonjëherë gaboj. Megjithatë ai më do. Ai nuk më do, sepse ka nevojë për mua. Ai nuk më do për interes. Ai nuk më do, sepse kam bërë diçka të bukur apo të mirë. Ai më do thjesht kështu siç jam. Ai është dashuria, ai nuk mund të veprojë dot ndryshe. Kjo ndjesi dhe kjo siguri se: Mua më duan, i përket besimit tonë të krishterë. Kjo është një pasuri, të cilën në nuk e vlerësojmë shumë, ajo mund të ishte më e madhe në zemrën tonë, gëzimi se dikush më do çfarëdo që të ndodhë. Ne kemi zëdhënësin më të mirë që ekziston: Jezu Krishtin. Ai ndërhyr gjithnjë për ne dhe na dhuron mëshirën e tij. Ai është mbrojtësi më i mirë që ti ke. Kush beson tek Jezu Krishti, mund të mbështetet tek ky mbrojtës. Ai vjen dhe na dhuron faljen e mëkateve.

Ne duhet të gëzohemi që bëjmë pjesë në një bashkësi. Ne nuk jemi vetëm. Sigurisht që jo çdo gjë nuk është e përsosur në bashkësi. Dikush është i madh, dikush i vogël. Dikush është i dashur, dikush jo. Disa janë si ne, të tjerët krejtësisht ndryshe. Le ta shohim varfërinë shpirtërore – bashkësia është një pasuri. Ne mund të lutemi për njëri-tjetrin. Të dashur motra dhe vëllezër, le ta shohim bashkësinë me me sy të shenjtëruar; është një bashkësi që lutet për njëri-tjetrin, një bashkësi që arrin të jetë një në Krishtin pavarësisht nga gjithë ndryshimet që kanë. Ne nuk jemi të vetëdijshëm se sa e madhe është kjo pasuri. Kur hedh sytë në botë, qoftë këtu në Zvicër apo në vende të tjera, shikojmë se si njerëzit përpiqen t'i përkasin një grupi, dhe të jenë në një farë mënyre në një bashkësi. Kurse ne kemi lindur në një të tillë. Është një pasuri, të cilën nuk e vlerësojmë drejt. Ne dëshërojmë t'ua lemë këtë në trashëgimi edhe të tjerëve: bashkimin me Perëndinë. Por ne duam që sot të jemi të pasur në Jezu Krisht. Këtë do ta arrijmë duke u bërë akoma më të varfër shpirtërisht, të përulur, të bindur ndaj Zotit, në shërbim të Krishtit, të dëgjueshëm dhe duke u shenjtëruar. Ne duam ta ndajmë këtë pasuri edhe më tjetrin, pasi nuk do të varfërohemi po vepuam kështu.

Ne kemi edhe pasurinë e mëshirës. Jezu Krishti na mbron, na fal mëkatet – një pasuri e madhe, të cilën mund ta ndash me tjetrin, kur ti e fal atë. Njerëzit kujtojnë, se kur nuk hakmerren apo kur nuk u jepet e drejta, kanë humbur. Ndërsa ne e dimë se kur fal, nuk varfërohesh, por madje pasurohesh edhe më shumë. Le ta ndajmë me njerëzit e

tjerë pasurinë e mëshirës. Ne duam ta ndajmë Ungjillin me të tjerët dhe duam t'u themi: Edhe ty të duan. Ne e dimë se ku shikojmë, edhe ti je pjesë e këtij plani. Le të flasim edhe ne këtu rreth këtij Ungjilli dhe le ta mbartim këtë mesazh. Perëndia është dashuria, ai don të të shpëtojë. Gjithshka e kemi marrë prej Zotit.

Ne jemi mirënjohës dhe i japim Perëndisë sakrificën tonë. Pastaj na thotë neve Zoti se ai pranë teje nuk është mirë. Edhe në vende të tjera rrojnë njerëz. Ata nuk janë fare mirë. Le ta fusim dorën në xhep dhe t'ju japim diçka. Edhe këtë lloj pasurie duhet ta ndajmë. Të jesh i pasur në Krisht do të thotë se nuk jemi të varur prej parasë. Një i krishterë i vërtetë, një i krishterë i përulur ka një paqe të brëndshme. Kjo paqe nuk varet nga pasuria. Siguria që Perëndia do të më japë gjithshka që më nevojitet, me qëllim që të hyjë në mbretërinë e tij, është më e rëndësishmja për mua. Kjo relativon gjithashtu rëndësinë e parasë dhe të pronës. Njeriu nuk është pllakosur nga lakmia ashtu si shumë njerëz sot. Ai që është i pasur në Krisht, i çliuruar dhe nuk vuan prej lakmisë apo zilisë, ai thjesht është i kënaqur. Qëndrimi i tij i brënshtëm, qetësia e tij nuk varet më prej pronës së tij dhe për këtë arsye ai di të manovrojë me lekun dhe të ndihmojë ku është e nevojshme. Në këtë çështje mund të përmirësojmë të gjithë veten.

Të dashur motra e vëllezër këto ishin disa mendime – të pasur në Krisht – kjo duhet të jetë tema në këtë vit. Kjo duhet të na preokupojë dhe Shpirti i shenjtë do të japë akoma edhe më shumë mendime të bukura për këtë. Amin.

MENDIME KYÇE

- Perëndia bën të pasur ata, të cilët dëshmojnë besim dhe përulje.
- Ne përpiqemi për të qenë të pasur në dituri, dashuri, mëshirë dhe paqe.
- Ne i ndajmë pasuritë tona me të tjerët.

Bamirësi në shifra

Rreth 4 milionë Euro për 100 projekte në 24 shtete: Ky është bilanci i organizatës ndihmëse të NAK-karitativ për vitin 2017. Se çfarë fati fshihet pas këtyre shifrave, raportohet në raportin vjetor të botuar kohët e fundit.

Photo: NAK-karitativ

„Gjendja e rëndë e shumë pjesëve të botës nuk na lë pa na na prekë“, përshkruan motivin për këtë angazhim karitativ apostuli kryesor tashmë në pension Wilhelm Leber, si mbrojtësi i kësaj organizate. „Bamirësia mund të realizohet në shumë mënyra. Këtu e ka vendin edhe puna ndihmëse e organizatës sonë kishtare.“

Çfarë duhet të arrijnë këto përpjekje

Organizata bamirëse e Kishës Apostolike të Re nga Gjermania përmend në raportin vjetor të vitit 2017 gjashtë fusha veprimtare:

Pika më kryesore dhe me më shumë se 1,7 milionë Euro shpenzime u bë për „Bukën“, sigurimi dhe ngritja e bazës, themelit të jetesës. Shembull i shkëlqyer për këtë ishte prodhimi i Ketchup-it të domateve në Zambia, e cila nuk ndihmon vetëm gjashtë nëpunës për të pasë një vend pune, por edhe 1900 familje bujqish.

780.000 Euro shkuan për „arsimimin“: Kjo i bëri mirë ndër të tjera edhe ndërtimit të shkollave, por edhe shkollave profesionale për të rinjtë si dhe kurseve të profesioneve për të rriturit.

Në fushën e „strukturës“ u shpenzuan rreth 490.000 Euro. Projekti që na u tregua ishte ndërtimi i një sistemi për asgjësimin dhe riciklimin e mbeturinave në Banjul (Gambia).

Për pasojat direkte të „Katastrofave natyrore“ NAK-karitativ u kujdes me rreth 290.000 Euro. Kjo i shërbeu luftës kundra urisë në Afrikën Lindore si dhe ndihma emergjente dhe

integritet për refugjatët në Gjermani, Greqi, Jordani dhe Serbi.

Në çështjen e "shëndetit" u shpenzuan më shumë se 250.000 euro: nga kjo përfitoi për shëmbull „Coming Clean“, një program në Afrikën e Jugut kundra abuzimit të substancave që të bëjnë të varur. Transportues u bë „Masakhe NPC“, një organizatë ndihmëse e Kishës Apostolike të Re të Afrikës së Jugut. Jo vetëm këtu punon NAK-karitativ me institucionet e zonave përkatëse kishtare, por edhe në Zambia me („NACRO“) dhe në Kenia me („KUMEA“).

„WASH“ quhet fusha në lidhje me ujin, objektet sanitare dhe higjienën. Për këtë u bënë gati rreth 90.000 Euro. Këto u derdhën për ndërtimin e një qendre për pastrimin e ujit në zonat më të varfra në Mukuru / Kenia: Komplekse WC dhe dushe qendrore, ujërat e të cilave derdhen në një sipërfaqe, në një ndërtim biogazi. Metani i përfutur atje, funksionon për ndriçim dhe për zona të veçanta gatimi.

Mbështetje në anën e kredive

Fokusi më i rëndësishëm rajonal për NAK-karitativ mbetet Afrika me një pjesë prej gati 90 përqind të shpenzimeve. 2,1 milionë Euro shkuan për Afrikën Lindore. Rreth 1,1 milionë Euro u ndanë midis Afrikës Qëndrore, Perëndimore dhe Jugore. Ndër kontinentet vjen Azia me një pjesë prej 5,8 përqind, pastaj Europa me 3,9 përqind dhe Amerika me 0,4 përqind.

98 përqind e projekteve, në mesatare dhjetevjeçare, financohen nga donacionet. Donacionet individuale janë pjesa më e madhe, e ndjekur nga sponsorizimet dhe aksionet e vazhdueshme, sidhe nga trashëgimitë apo testamentet. Edhe fondet gjithashtu reflektohen në anën e kredive.

„Ne, punonjësit e NAK-karitativ jemi krenar dhe të lumtur për sponsorët, mbështetësit dhe kritikët tanë të shumtë“, thekson drejtori Jörg Leske në parathënien e tij, sepse ata patën „një pikëpamje të diferencuar në debatin aktual të nxehtë politik mbi çështjet kryesore të arratisjes dhe migrimit.“

Raporti vjetor i informon rregullisht donatorët dhe palët e interesuara për aktivitetet e shumëfishta të kësaj organizate ndihmëse.

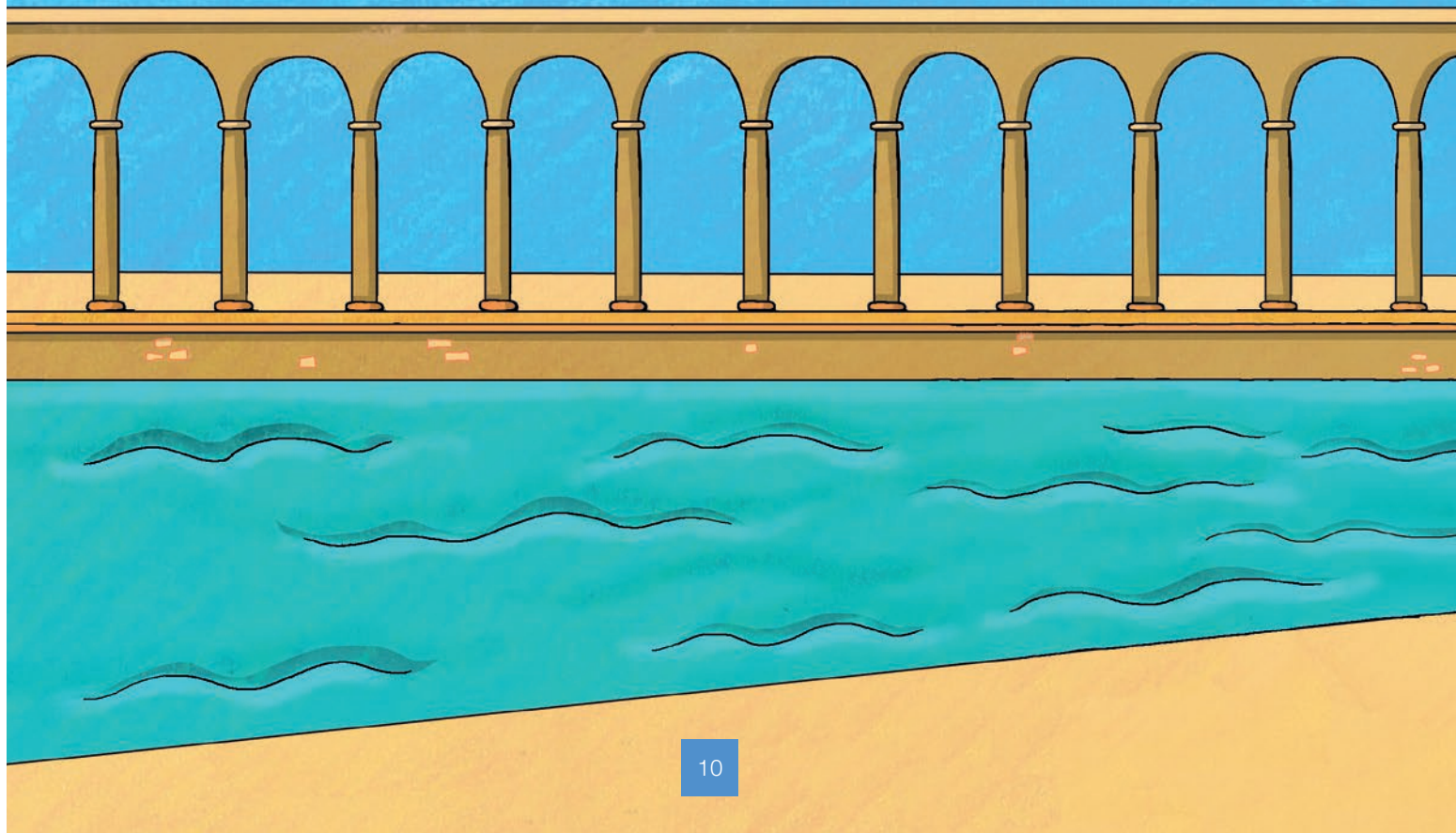
JEZUSI SHERON NJE TE SEMURE NE PELLGUN BETESDA

SIPAS GJONIT 5,1-18

Në pellgun Betesda në Jeruzalem ndodhen pesë portikë. Aty shtrihen të verbër, të çalë dhe të sëmurë të tjerë. Të gjithë presin që uji të lëviz. Ai që hyn i pari shërohet.

Një i sëmurë pret që prej 38 vjetësh që të shërohet. Kur Jezusi e sheh e pyet: „A dëshiron që të shërohesh?“ Dhe i sëmuri i përgjigjet: „O Zot, nuk kam asnjë njeri që të më çojë në ujë kur ai fillon të lëvizë. Derisa të arrijë unë, është futur një tjetër më shpejt para meje.“ Jezusi i thotë: „Çohu, merre shtrojen tënde dhe shko në shtëpi.“

Njeriu çohet, ai është shëruar! Ai merr shtrojen e tij dhe shkon. Është e shtunë Shabati. Gjatë rrugës, njeriut i drejtohen disa njerëz: „Hej, ti, sot është Shabat! Nuk është e përshtatshme që të

mbash shtrojen tënde në këtë ditë.“

Njeriu iu përgjigjet: „Por ai që më shëroi më tha: Merre shtrojen tënde she shko!“

Njerëzit e pyetën se kush kishte qenë ky, por ai nuk mundet t’ja u thotë.

Në Tempull Jezusi e takon përsëri njeriun e shëruar. Ai thotë: „Ti tani u shërove, prandaj mos mëkato më.“ Që nga tani njeriu e di se ishte Jezusi ai që e kishte shëruar. Ai iu tregon të gjithëve për këtë.

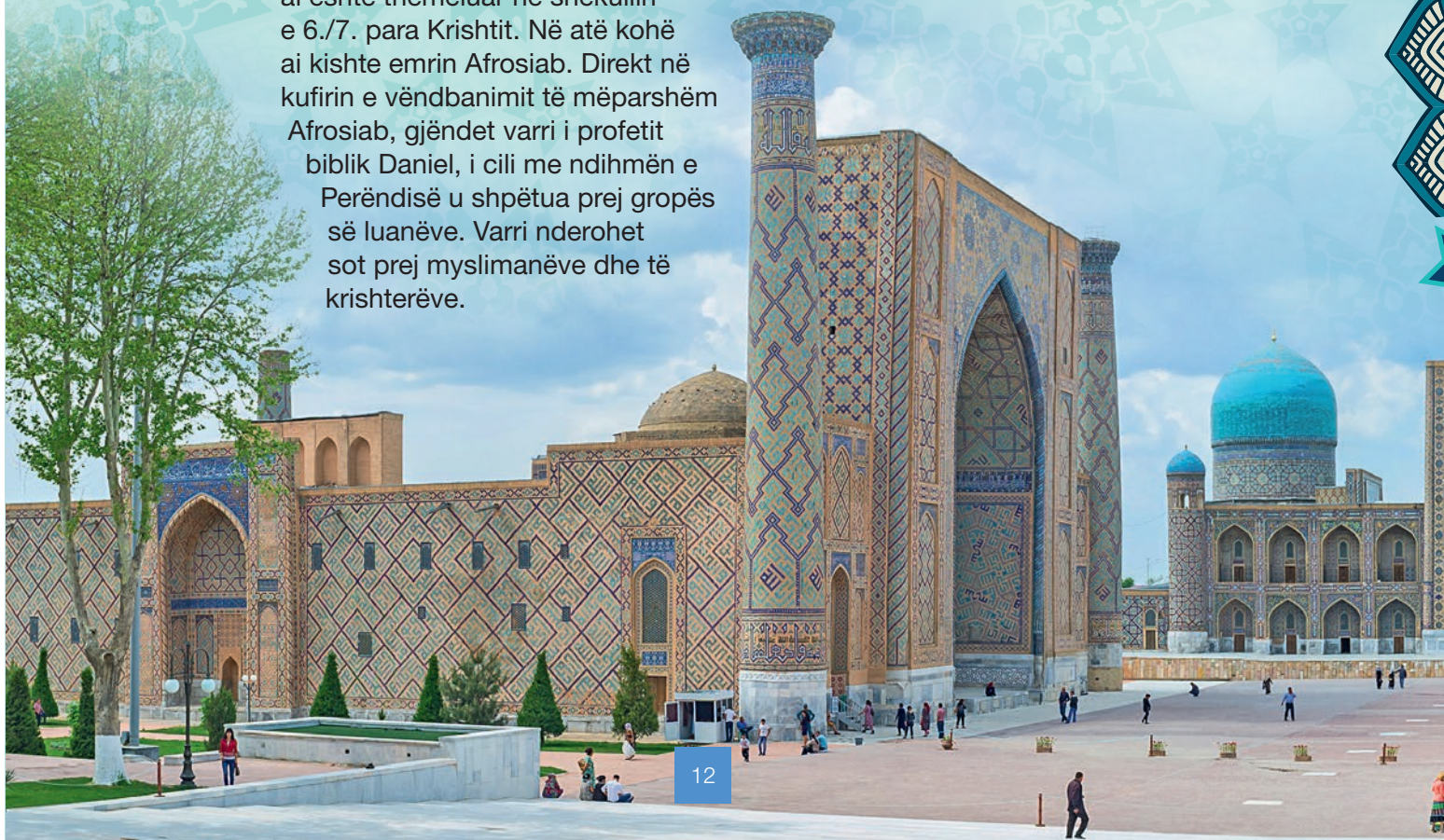
PËR VIZITË TEK MATWEJ NË TASHKENT (USBEKISTAN)

Tashkenti është kryeqyteti i Uzbekistanit, këtu jetojnë tre milion banorë. Edhe unë, Matwej, jetoj me familjen time këtu. Uzbekistani është një shtet në Azi. Vëndi ka qenë për një kohë të gjatë pjesë e Bashkimit Sovjetik, por që prej 1991 ai është i pavarur.

Ne banojmë në ndërtesën e kishës. Babai im Alexander është prift në bashkësinë tonë. Mamaja ime Tatjana dhe unë këndojmë në korr, ne na pëlqen shumë që të këndojmë. Pas shkolle, mamaja ime kujdeset për ne

fëmijët. Motra ime Sofia është në klasën e shtatë, unë jam tetë vjeç dhe sapo kam përfunduar klasën e dytë, dhe vëllai im i vogël Arseni mbaroi klasën e parë.

Ne jetojmë në Tashkent, por në fakt unë kam lindur në Samarkand. Ky qytet ka një histori të madhe për të cilën unë dëshiroj që t'ju tregoj diçka. Samarkandi është një prej qyteteve më të vjetra të botës, ai është themeluar në shekullin e 6./7. para Krishtit. Në atë kohë ai kishte emrin Afrosiab. Direkt në kufirin e vëndbanimit të mëparshëm Afrosiab, gjëndet varri i profetit biblik Daniel, i cili me ndihmën e Perëndisë u shpëtua prej gropës së luanëve. Varri nderohet sot prej myslimanëve dhe të krishterëve.

Gjella kombëtare në Uzbekistan quhet plov. Kjo është një turli e shijshme me mish, oriz, hudhra, qepë dhe karrota. çdo qytet ka recetën e vetë për plovin. Më 8 shtator 2017, 50 guzhinierë kanë përgatitur në Tashkent plovin më të madh në botë, ai peshonte 7360 kilogram dhe qëndron në librin Gines të rekordeve botërore. Guzhinierëve iu deshën 6 orë për ta përgatitur dhe ndër të tjera përdorën 1500 kilogram mish viçi, 1900 kilogram oriz dhe 2700 kilogram karrota. Në festën tonë të fundit të bashkësisë kishim po ashtu plov, ai më shijoi jashtëzakonisht shumë.

Në Krishtlindjet tona të fundit, ne fëmijët morëm si dhuratë tre lepurushë, me të cilët ne edhe luajmë shpesh. Përveç kësaj unë modeloj shpesh figura me baltë ose luaj me shokët e mi.

Foto: Björn Renz

Postet, dhuntitë dhe shërbimet në kishën e Krishtit

Kisha e Krishtit: Çfarë dhe kush është ajo në të vërtetë? Si mund të funksionojë ajo pa apostujt? Përgjigje jep shkrimi mësimdhënës i mëposhtëm i apostulit kryesor.

Pali përdor figurën e trupit, që të flasë për kishën. Besimtarët janë gjymtyrë të trupit të Krishtit; secili prej tyre ka një funksion të veçantë. Me anë të kësaj figure ai nuk dëshiron që të japë një definicion të kishës, porse vetëm të përshkruajë disa aspekte të saj:

- Krishti është kreu i trupit dhe pikërisht i bashkësisë (Kolos 1,18): ashtu si trupi që vendimet i merr nga kreu (koka), ashtu edhe kisha qëndron në shërbim të Krishtit.
- Gjymtyrët në trup janë të gjithë të ndryshme: megjithëse nuk kanë të njëjtën detyrë (Romakët 12,4), ato përsëri veprojnë bashkërisht dhe i shërbejnë njëra-tjetrës.
- Për ndërtimin e trupit Perëndia ka dhënë dhunti dhe shërbime të veçanta (Efes 4,11–13; Rom 12, 6–8; 1. Korint 12,4–11).
- Rritja, zmadhimi i kishës si trupi i Krishtit ndodh nga vullneti dhe veprimi i Perëndisë (Kolos 2,19).

Kisha e Krishtit përbëhet prej të gjithë besimtarëve, të cilët i përkasin Krishtit përmes pagëzimit, besimit dhe dëshmimit. Këtë ne mund ta perceptojmë vetëm me anë të besimit.

Në periudhën e Palit, të krishterët ishin të grumbulluar rreth apostulit; asajkohe nuk ekzistonin bashkësi apo konfesionet e shumta, megjithatë edhe Pali nuk mund të dinte se cilët të krishterë i takonin me të vërtetë kishës së Krishtit: veçse Perëndia mund të shohë sinqeritetin e besimit të secilit.

Sot e kësaj dite ne konfrontohemi me një shumëllojshmëri të madhe të kishave të krishtera. Por këtu kisha e Krishtit nuk duhet të ngatërrohet me këto institucione ose bashkësi kishtarë. Ajo ndër të tjera përbëhet nga të krishterë katolikë, apostolikë të rinj, protestantë ose ortodoksë, megjithatë

ajo nuk është as kishë katolike, apostolike, protestante ose ortodokse dhe as një tërësi e këtyre kishave.

Postet, dhuntitë dhe shërbimi në kishën mëmë

Jezu Krishti e pajisi kishën e tij me postin e apostujve. Ai i zgjodhi, i autorizoi, i bekoj dhe i shenjtëroi apostujt, dhe u besoi atyre administrimin e shenjtërimeve. Përmes postit të apostujve besimtarët mund të marrin nga bollëku i shpëtimit.

Përveç postit të apostujve, Perëndia e ka pajisur kishën me dhunti dhe shërbime shpirtërore. Testamenti i Ri citon për këtë sa më poshtë vijon:

- Tek Rom 12 thënia profetike përmënd, mësimin, këshillimin, drejtimin e bashkësisë, mëshirimin;
- Tek 1Korintasve 12,8–10 bëhet fjalë për dhuntitë e mënçurisë, diturisë, të besimit, të shërimit, të mrekullisë, të të folurit profetik, të dallimit të shpirtëve, të gjuhëve të shumta dhe interpretimit të fjalimeve. Më poshtë (rreshti 28) bëhet fjalë për apostujt, profetët, mësuesit, magjistarët, shëruesit, ndihmësat, drejtuesit (e bashkësive) dhe predikuesit.
- Tek Efes 4 flitet rreth apostujve, profetëve, evangjelistave, barinjve dhe mësuesve.

Të gjitha këto dhunti dhe karizma Perëndia ua dhuron nga mëshira atyre, të cilët i ka zgjedhur për një shërbim në kishë. Pali përdor tabllonë e trupit për të sqaruar, që jo të gjithë kanë marrë dhunti të njëjta, por që secili duhet t'i verë dhuntitë e tij në shërbim të të gjithëve. Si gjymtyrë të të njëjtit trup, besimtarëve u bëhet thirrje të dëshmojnë përujle (Rom 12,3), unitet (Efes 4,3) dhe solidaritet (1. Korint 12,26).

Duke qenë të autorizuar nga Jezusi për të ngritur Kishën e tij, apostujt e kishës mëmë emëruan diakonë, të cilët i ndihmonin në punën e tyre. Më vonë ato strukturuan kishën, duke vendosur drejtues lokalë (të quajtur kryepleq ose bishopë), se si do të shpërndareshin në kishë këto dhunti të ndryshme (1. Korint 14; 1. Pjetri 4,10).

Për t'u theksuar është, që letrat e apostujve vinin në dukje, se Kisha e Krishtit në vërtetësinë e saj historike nuk qe

e përsosur, pasi përbëhej nga njerëz (burra e gra) jo të përsosur.

Dhuntitë dhe shërbimet e Kishës së Krishtit mbas vdekjes së apostujve

Pas vdekjes së apostujve të kishës mëmë, apostulati mbeti bosh (nuk u rizua me persona) për qindra vjet. Për këtë arsye, nuk qe më e mundur,

- të emëroheshin shërbëtorë në një post shpirtëror, d.m.th. që t'i shenjtërorin, bekonin dhe autorizonin ata në emër të Trinisë së Perëndisë.
- të dhuroheshin dhuntitë e Shpirtit të shenjtë.
- të fitoheshin bollëku i dhuntive dhe shenjtërimeve gjatë marrjes së Darkës së shenjtë, me të cilën është e lidhur ajo hostje e shenjtëruar nëpërmjet një apostuli ose nëpërmjet vëllezërve të administratës të autorizuar prej tij.

Megjithatë Perëndia u kujdes edhe më tutje për Kishën e Krishtit. Ata, të cilët besonin në Jezu Krishtin, mund të pagëzoheshin me ujë dhe mund t'i shtoheshin trupit të Krishtit. Shpirti i shenjtë e vazhdoi më tej veprimin e tij shërues, duke i pajisur të gjithë anëtarët e kishës së Krishtit me dhuntitë e domosdoshme të shpalljes së ungjillit, të thellimit të njohurive dhe të zhvillimit të kishës.

Të krishterët besnikë i vunë dhuntitë e tyre në shërbim të Krishtit dhe kishës së tij: ata shpallën ungjillin, i mësuan dhe këshilluan besimtarët, studiuuan Shkrimin dhe në këtë mënyrë thelluan njohuritë, organizuan dhe drejtuan bashkësitë kishare dhe ndihmuan nevojtarët. Gjatë gjithë kësaj kohe kisha e Krishtit ka qenë në gjendje të evoluojë në realizimin e saj historik, pasi të pagëzuarit me ujë i vunë në shërbim të trupit të Krishtit dhuntitë e marra prej Perëndisë.

Nga ana tjetër jopërsosmëria e anëtarëve të kishës mbeti shkak dhe arsye e një mangësie të caktuar, ndër të cilat për shembull ndarjet e shumta që ndikuan në të ashtuquajturin krishtërim.

Masthead

Autori: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Zyrih/Zvicër

Shtëpia Botuese Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Gjermani

Editori: Peter Johanning

Gjymtyrë të ndryshme, shërbime të ndryshme

Në trupin e Krishtit nuk ka një gjymtyrë më të mirë apo më të rëndësishme se tjera. Ato vetëm se kanë detyra të ndryshme – ka thënë apostuli kryesor mbi Kishën e Krishtit dhe se si ky përkufizim gjen shprehje në Kishën Apostolike të Re.

Që nga koha e rizënies së postit të apostujve me persona të rinj, mundën të marrin përsëri dhuntitë e Shpirtit të Shenjtë, të gjithë ata që ishin pagëzuar me Ujë. Duke qenë se ata mund të shijonin trupin dhe gjakun e Jezusit, ata fituan mundësinë e plotë në bashkimin e përjetshëm me Birin e Perëndisë. Vëllezërit e administratës u autorizuan, u bekuan dhe u shenjtëruan përsëri në shërbim të Kishës.

Besimi tek apostujt e gjallë dhe prezentë si dhe tek dhuntitë e Shpirtit të shenjtë janë dhuntitë e mëshirës, të cilat Zoti

ua dhuron atyre, të cilët Perëndia i ka zgjedhur për to. Vendimet e tij e tejkalojnë llogjikën njerëzore: „Tashmë Zoti ka vënë në punë gjymtyrët, se cilën prej tyre në trup, në vendin e vet, ashtu siç desh ai vetë“ (1. Korint 12,18).

Ta dëshmosh Krishtin në fjalë dhe në vepra

Kisha, si trupi i Jezusit, përbëhet në fillim nga ata të pagëzuarit me Ujë e më vonë edhe nga ata të ringjallur nëpërmjet pagëzimit me Ujë e me Shpirt të shenjtë. Të gjitha gjymtyrëve të këtij trupi u bëhet thirrje të dëshmojnë besimin e tyre në Jezu Krishtin dhe të shpallin me fjalë e me vepra mirësitë e Perëndisë (1. Pjet 2,9). Të gjitha duhet ta durojnë njëra-tjetrën me durim dhe të kontribuojnë për të ruajtur unitetin shpirtëror nëpërmjet fillit të paqes (Efes 4,2.3).

Gjymtyrët e trupit të Krishtit, të cilat i kanë marrë dhuntitë e Shpirtit të shenjtë, nuk janë „më të mira“ se të tjerat – për të mbetur përsëri tek shëmbulli i trupit: Syri nuk është „më i mirë“ se këmba. Ato u thirrën për plotësimin e një shërbimi të veçantë: Ato duhet të shpallin ardhjen e shpejtë të Birit të Perëndisë, të dëshmojnë punën e apostujve të gjallë, duhet t'i lenë vend Shpirtit të shenjtë, të bëjnë të vetat virtytet hyjnore dhe të përgatisin veten për rikthimin e Krishtit. Me qenë se Perëndia, nëpërmjet dhuntive të Shpirtit të shenjtë, ka derdhur dashurinë e tij në zemrat e tyre (Rom 5,5), ai pret në mënyrë të veçantë prej tyre, që ata ta reflektojnë dashurinë e tij edhe tek të tjerët.

Të rilindurit nëpërmjet Ujit dhe Shpirtit, të cilët Perëndia i parashikoi në ushtrimin e një posti shpirtëror – apostujt dhe vëllëzërit e administratës të emëruar prej tyre – do të autorizohen prej Jezusit që të shpallin Ungjillin, të përgatisin besimtarët për rikthimin e tij, për të dhuruar shenjtërimet dhe për të shpallur faljen e mëkateve.

Të shpalosësh e të përdorësh dhuntinë

Perëndia e pajis Kishën e Krishtit me dhunti të shumta që asaj i nevojiten. Ai përzgjedh anëtarë të shumtë të Kishës, të rilindur nëpërmjet ujit dhe Shpirtit të shenjtë për t'ju besuar atyre dhunti të veçanta, si p.sh.: dhuntinë për të predikuar, dhuntinë e mësimin, të njohurisë, të mënçurisë ose të ndihmës ndaj tjetrit. Të gjitha gjymtyrët e trupit të Krishtit thërriten për të shpalosur dhuntinë e marra e për t'i përdorur ato në atë masë që Zoti ua ka besuar (Rom 12,3), në përlulje e butësi.

Edhe besimtarët, të cilët sot i përkasin kishës së Krishtit, janë jo të përsosur, pavarësisht nga çfarë lloj dhuntish u janë besuar dhe nga çfarë funksioni ato mbajnë në kishë. Fajet e gabimet e tyre janë shkak i mungesave në anën e dukshme të Kishës së Krishtit.

Të përgatitemi për ardhjen e Krishtit

Të kuptuarit e Kishës së Krishtit kushtëzohet edhe nga lidhja jonë me kishat e tjera të krishtera.

Doktrina e Kishës Apostolike të Re bazohet edhe tek trajtimi i Shkrimit të Shenjtë nën dritën e Shpirtit të shenjtë. Ajo shpaloset tek Katekizmi i Kishës Apostolike të Re. Përsa i përket Kishës së Krishtit, ne besojmë sa më poshtë vijon:

- Perëndia u bën thirrje atyre, që ai ka zgjedhur, që ata të marrin pagëzimin me Ujë, duke u bërë kështu gjymtyrë të kishës (Efes 4,1).
- Të gjithë të pagëzuarit me Ujë, që besojnë në Jezu Krisht dhe që e pranojnë, e dëshmojnë atë, bëjnë pjesë në Kishën e Krishtit.
- Perëndia u beson anëtarëve të Kishës së Krishtit dhunti hyjnore dhe pret prej tyre, që ata t'i shërbejnë më të Perëndisë dhe Kishës së tij.
- Gjatë gjithë historisë së krishterimit e deri në ditën e sotme, të krishterët e mbushur me besim dhe me dashurinë e Perëndisë, kanë vendosur në shërbim të Krishtit të gjitha dhuntitë dhe në këtë mënyrë edhe sipas vullnetit të Perëndisë kanë kontribuar në zhvillimin e Kishës së Krishtit dhe në vazhdimin e planit të Zotit për shpëtimin apo çlirimin shpirtëror.
- Apostujt dhe vëllëzërit e administratës të autorizuar prej tyre u thirrën dhe u autorizuan prej Perëndisë, me

qëllim që besimtarët të përgatiten për rikthimin e Jezusit dhe për të marrë nga plotësia e planit të shpëtimit.

- Besimi tek apostujt dhe dhuntitë e Shpirtit të shenjtë janë dhunti të veçanta, të cilat Perëndia ua dhuron anëtarëve të Kishës së Krishtit, të cilët ai vetë i ka zgjedhur.
- Besimtarët, të cilët i kanë marrë këto dhunti, thirren nga Perëndia për të plotësuar një detyrë të veçantë në Kishën e Krishtit.
- Edhe pse ato janë pajisur me dhunti të veçanta e të ndryshme, thirrje u bëhet të gjitha gjymtyrëve të trupit të Krishtit për të qenë në solidaritet me njëra-tjetrën, duke kapërcyer ndryshimet që kanë mes njëra-tjetrës, me qëllim që të mbështesin, të ndihmojnë njëra-tjetrën me dashurinë e Krishtit.

Një në shpirt nëpërmjet fillit të paqes

Nën këtë bazë ne dëshërojmë të zhvillojmë marrëdhëniet tona me të krishterët e tjerë.

Ne jemi të mbushur me një mirënjohje të thellë kundrejt të gjithë të krishterëve në të kaluarën dhe atyre të sotëm, të cilët kanë vënë në dispozicion të kishës ato dhunti të marra prej Zotit, duke i shërbyer Krishtit dhe Kishës së tij. Këtu kujtojmë veçanërisht dhuntinë e predikimit, të mësimin, të njohurisë ose zemërgjerësisë.

Si gjymtyrë në trupin e Krishtit, edhe të krishterët apostolikë të rinj kanë një dëshirë, për të përmbushur atë detyrë të përbashkët si të krishterë, që të dëshmojnë besimin në Krisht dhe të shpallin me fjalë dhe vepra të mirat e Perëndisë (1. Pjetër 2,9). Ata besojnë në rilindjen e tyre nëpërmjet Ujit dhe Shpirtit, prandaj është edhe detyra e tyre e shenjtë, që edhe të tjerët të mund ta përjetojnë dashurinë e Zotit nëpërmjet tyre. Nga dashuria për tjetrin ata shpallin rikthimin e shpejtë të Zotit dhe dëshmojnë për punën e apostujve të gjallë; në këtë mënyrë ata respektojnë e vlerësojnë të krishterët e tjerë, që nuk ndajnë të njëjtin besim me ata.

Së fundmi dua t'ju jap edhe këshillën e mëposhtme: Ne duhet ta ndërtojmë marrëdhënien tonë me të krishterët e tjerë sipas fjalëve të apostullit Pal: „Unë, pra, i burgosuri për Zotin, ju bëj thirrje që të ecni denjësisht sipas thirrjes për të cilën u thirrët, me çdo përlulje e zemërbutësi, me durim, duke e duruar njëri-tjetrin në dashuri, duke u përpjekur të ruani unitetin e Frymës në lidhjen e paqes“ (Efes 4,1).

Photo: NAC Australia

Ndryshime në rradhët e Apostujve

Apostuli kryesor Schneider emëroi nëntë apostuj të rinj në gjysmën e dytë të vitit 2018, përtej kësaj ai ngarkoi me detyrë dy apostuj të rinj distrikti. Një apostul ndërroi jetë gjatë punës së tij aktive, shtatë apostuj dhe dy apostuj distriktesh dolën në pension dhe njëri prej apostujve u lirua nga detyra.

Më 31 Dhjetor 2018 janë aktivë rreth 355 vëllezër administrate në postin e apostujve. Ata mbështeten nga 253.000 vëllezër të tjerë administrate, të cilët shërbejnë si diakonë apo prifta në 59.000 bashkësi kudo në botë. Në postin e apostujve janë 329 apostuj, 9 ndihmësa të apostujve të distrikteve, 16 apostuj distriktesh dhe një apostul kryesor.

Emërimet dhe caktimet në detyra

Të dielën, më 22 Korrik 2018, në Kindu (RD Kongo) u emërua në detyrën e apostulit evangjelisti i distriktit Kalenga Roger Kabengele (1965). Më shumë se 4000 motra e vëllezër ishin mbledhur atë ditë në shërbesën fetare të apostulit kryesor.

Apostuli kryesor Schneider emëroi katër apostuj të dielën, më 29 Korrik 2018, në Kinshasa-Limete (DR Kongo):

bishopët André Mutanga Sukadi (1964), Merlin Wamba Basolo (1960) dhe Kayembe Muteba (1966) për Republikën Demokratike të Kongos dhe evangjelistin e distriktit Aldin Makoundi Bifiga (1978) për Kongo Brazzaville. 9000 pjesëmarrësit që ishin prezent dhe mijëra të tjerë ishin lidhur me transmetim në zonat e punës të apostujve të distriktit Michael Deppner dhe Tshitshi Tshisekedi.

Bishopi i deriatëhershëm Oscar Sibota Kalumiana (1964) mori të dielën, më 12 Gusht 2018, detyrën e apostulit për Zambia. Drejtuesi i Kishës internacionale e bëri këtë emërim në shërbesën fetare në Daressalam (Tanzani).

Të dielën, më 30 shtator 2018, apostuli kryesor Schneider mbajti një shërbesë fetare në Brisbane (Australi). Ai caktoi në detyrën e apostulit të distriktit ndihmësin e deri atëhershëm Peter Schulte (1963) për zonën e re të punës në Paqësorin Perëndimor. Krahas Australisë, Zelandës së Re,

Papua-Neuguineas dhe shumë ishujvë në Oqeanin Paqësor bëjnë pjesë në këtë distrikt edhe Kina, Korea e Jugut, Hongkongu, Japonia dhe Taiwani.

Për Filipinen u emërua apostul bishopi Samuel Handojo Tansahtikno (1971) dhe për Indinë evangjelisti i deriatëhershëm i distriktit Prem Mohan Ray (1970) u emërua apostul. Apostuli kryesor i ndërmori emërimet të dielën, më 18 Nëntor 2018, në Manila (Filippine). Në të njëjtën shërbesë fetare, drejtuesi i kishës caktoi me detyrën e apostulit të distriktit ndihmësin e deriatëhershëm Edy Isnugroho (1963) për Azinë Juglindore.

bishopi i deriatëhershëm Ralph Eittich (1960) mori detyrën e apostulit, të dielën më 23 Dhjetor 2018. Drejtuesi i kishës internacionale e kreu këtë emërim në shërbesën fetare në Weimar (Gjermani).

Dalje në pension dhe largim nga detyra

Mbas 21 vjetëve si apostul, doli në pension Apostel Benjamin Tshiamala (1953) ditën e dielë më 21 Korrik 2018. Apostuli kryesor Schneider e kreu këtë veprim në Kindu (RD Kongo).

në shërbesën fetare të së dielës, më 29 korrik 2018, në Kinshasa-Limete (RD Kongo) drejtuesi i kishës nxori në pensionin e merituar apostujt Kum-Bading Handjamba (1953) dhe Sadisa Kumala (1953). Ata kanë qenë për vite me rradhë përgjegjës për 240 dhe për 350 bashkësi.

I ngarkuar nga apostuli kryesor, apostuli i distriktit Charles S. Ndandula nxori në pension të dielën, më 5 Gusht 2018,

apostulin Stanley Munsaka (1953). Ai shërbeu rreth 26 vjet në postin e apostulit.

Të dielën, më 12 Gusht 2018, drejtuesi i kishës mbajti një shërbesë fetare në Daressalam (Tanzania). Në këtë shërbesë fetare, e cila u lidh edhe me transmetim, doli në pension apostul Francis Charo Kazungu Kingura (1953) nga Kenia. Ai kish shërbyer 21 vjet si apostul.

Për shkak të gjendjes jo të mirë shëndetësore u detyrua të tërhiqet nga puna, të lërë postin e tij apostuli Matthew Arendse (1958). Apostuli i distriktit John L. Kriel i ngarkuar nga apostuli kryesor e kish nxjerrë atë në pension në shërbesën fetare në Strand Gustrouw (Afrika e Jugut) të dielën, më 23 shtator 2018.

Në gjysmën e dytë të vitit 2018 dolën për arsye moshe në pension edhe dy apostuj të tjerë distriktesh. Daljen në pension e kreu apostuli kryesor Schneider të dielën, më 30 shtator 2018, në Brisbane (Australi). Apostuli i distriktit Andrew H. Andersen (1951) doli në pension pas 30 vjet punë, 17 prej të cilave si apostul distrikti.

Të dielën, më 18 nëntor 2018, drejtuesi kryesor i kishës mbajti një shërbesë fetare në Manila (Filippine). Doli në pension apostuli i distriktit Urs Hebeisen (1952) mbas 36 vjetesh me detyrë si apostul, 10 prej të cilave si apostul distrikti.

Të hënën, më 19 nëntor 2018, apostuli kryesor Schneider e largoi nga detyra apostulin Songseang Phat (1973). Ai punonte në Kamboxhia që prej vitit 2015.

Në shërbesën fetare të së dielës, më 23 Dhjetor 2018, në Weimar (Gjermani) drejtuesi kryesor i kishës nxori në pension apostulin Rolf Wosnitzka (1953).

Lajm mortor

Në moshën 59 vdes papritur nga zemra apostuli Zuhuke Hungito (1959) nga Papua-Neuguinea. Ai ishte nisur në udhëtim të premtën, më 19 Tetor 2018, për tek motrat e vëllezërit në provincën Madang. Apostuli i distriktit Peter Schulte mbajti ceremoninë mortore, të mërkurën, më 31 Tetor 2018, në Lae (Papua-Neuguinea). Apostuli Hungito shërbeu në kishë gati 30 vjet si vëlla administrate, 12 prej të cilave si bishop dhe 7 vjet si apostul. Ai la gruan e tij Mary dhe gjashtë fëmijë. „Ngushëllimet tona të përzemërta shkojnë për ta dhe të gjithë të dëshpëruarit. Urojmë që Ati ynë qiellor t’u dhurojë atyre në këtë kohë të vështirë ngushëllim, forcë e besim“, shkroi apostuli kryesor Schneider për këtë lajm të trishtuar.

Pasqyra

- 07.04.2019 Amsterdam (Hollandë)
- 14.04.2019 Bangui (Republika e Afrikës Qëndrore)
- 19.04.2019 Basel (Zvicër)
- 21.04.2019 Lindau (Gjermani)
- 11.05.2019 Cape Town (Afrika e Jugut)
- 12.05.2019 Cape Town (Afrika e Jugut)
- 19.05.2019 Göteborg (Suedi)
- 26.05.2019 Brandenburg (Gjermani)
- 02.06.2019 Düsseldorf (Gjermani)
- 09.06.2019 Goslar (Gjermani)
- 22.06.2019 Santo Domingo (Republika Dominikane)
- 23.06.2019 Leogane (Haiti)
- 30.06.2019 Oberhausen (Gjermani)

New Apostolic Church
International

